

[Søren P. Larsen.]

Resten ogsaa, og jeg kan smigre mig med, at selveste Formanden privat over for mig udtrykte sin Anerkendelse af hurtig Handling fra min Side. Saa jeg beklager mig slet ikke over Metoden, jeg nævnte det kun, fordi det var Aarsagen til, at jeg her i Salen maatte fremdrage Spørgsmaal, som sikkert med større Udbytte kunde have været drøftet i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen var stærkt inde paa, at en Forhøjelse af Kontingentet i Arbejdsløshedskasserne med indtil 100 pCt. meget vel kunde oprettholdes i Fremtiden, og det ærede Medlem var ikke fri for at antyde, at den egentlige Aarsag til dette udelukkende laa hos Direktøren for Arbejdsanvisningen. Men jeg mener ikke, at vi her i Tinget hidtil har haft den Skik at rette Anklage mod en Embedsmand, naar vi har en Minister, som vi, som i dette Tilfælde, kan rette Anklagen imod. Den højtærede Minister er dog heller ikke en saa helt ringe Mand, at han slet ingen Indflydelse har, og det er dog rimeligt, at man, naar man har Forhold, som man vil paatale, henvender sin Kritik til den Minister, der her i Tinget har det politiske Ansvar for Lovens Administration. Hvis jeg begyndte at skyde paa en Embedsmand, er jeg overbevist om, at man straks vilde argumentere saaledes: Hvad er det for en Tone, hvad skal det til at begynde at angribe en Embedsmand? Det korrekte er ganske givet — og den højtærede Minister har jo ogsaa svaret — at henvende sig til den Minister, som har Hovedansvaret for Administrationen af denne Lov.

De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen fremkom med, lod formode, at Fagforeningerne ikke ønskede nogen Ændring i hele dette Forhold, men jeg kan dog meddele, at mit Indtryk af Ordføreren for Det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Ragers Tale i Dag, er ikke det Indtryk, som vi plejer at have af det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Rager plejer jo altid at have et varmt Haandtryk til den højtærede Socialminister, men jeg tør nok antyde, at i Dag var Haanden meget kølig. Det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa, at en nøjere Undersøgelse maatte til, og henstillede — meget ærbødigt for Resten —, om den højtærede Minister ikke kunde være saa velvillig at gaa med til en nøjere Undersøgelse af hele Kontingentspørgsmaalet. Jeg siger rent ud, at min Opfattelse er den, at Det radikale Venstre ikke ønsker at staa bag ved

den Administration, der har fundet Udtryk derigennem, at det er tilladt Arbejdsløshedskasserne at kræve indtil 100 pCt. højere Kontingent af de Medlemmer, der ikke er i Fagforeningerne, og hvis dette mit Indtryk er rigtigt, ved jeg, hvad Klokkeren er slaaet, og det ved de fleste — maaske ved det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen det ikke endnu. Stillingen er jo den, at hvis Det radikale Venstre ikke vil sige god for en Administration paa denne Linie, saa er Ministeren nødt til at ændre sin Administration og bringe Administrationen og Kassernes Vedtægter i Overensstemmelse med den Lovgivning, som var baseret paa den ligelige Neutralitet vedrørende hele dette Forhold.

Den højtærede Minister forsøgte at rokke ved den Argumentation, vi har anvendt i Betænkningen, idet den højtærede Minister i Arbejdsdirektoratets Skrivelse af 12. November 1934, der findes som Bilag til Betænkningen, lægger Vægten paa den første Del af Svaret „ad 1“. Jeg vil dertil sige, at Ministeren kunde for saa vidt have Ret i denne Betragtning, hvis ikke det næste Afsnit havde indeholdt et saa stærkt Ord som Ordet „umuligt“; hvis Arbejdsdirektoratet i det, jeg vil kalde Konklusionen af Direktoratets Meddelelse, havde skrevet, at det vilde være *vanskeligt* endelig at fastslaa Antallet af de Kasser o. s. v., tror jeg, at man maatte give Ministeren nogen Ret i denne Betragtning. Men det er jo slet ikke Tilfældet, for jeg vil paastaa, at sidste Stykke i dette Svar siger netop som et Resumé, at det er praktisk talt umuligt at fastslaa, hvilke Kasser der kan bære de paagældende Udgifter, og hvilke der ikke kan. Derfor vil jeg hævde, at naar man læser de to Afsnit af Svaret i Sammenhæng, maa man uvilkkaarlig faa den Opfattelse, at Direktoratet ikke kunde indvende noget særlig stærkt herimod.

Det ærede Medlem Hr. Rager var ogsaa inde paa, at det var ønskeligt, om en lidt nøjere Undersøgelse af hele Arbejdsløshedsproblemet's Omfang og Aarsager kunde blive foretaget, og meget ærbødigt henstillede det ærede Medlem til Ministeren at undersøge Spørgsmaalet, idet han udtrykte Haabet om, at Ministeren var enig med ham heri. Det er andre Toner end dem, der hidtil har lydt fra det ærede Medlem, naar han paa sit Partis Vegne har ført Ordet angaaende dette Spørgsmaal. Og dette med at tage saa stærkt Afstand fra det radikale „Ekstrabladet“ — ja, det gør det ærede Medlem i Dag, men naar vi kommer ud til Valg, saa er jeg overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Rager